

Berlin 12te Oktb.

— — —

Een vigtig Ting har jeg allerede lært paa denne min første Rejsedag, og det er, at man ikke maa glemme sine r'er, naar man begiver sig paa Udenlandsfærd. Du kender jo Rejsen her til Berlin og veed, at den navnlig for de sidste Timers Vedkommende ikke er oplivende. Altsaa drattede jeg ved Mørkets Frembrud i en tyk Søvn og vaagnede ikke, før vi buldrede ind paa »Stettiner Bahnhof«. Noget ør af Søvn og den lange Rumlen tumlede jeg ud til en Droske og raabte Kusken an: »Hotel Zimmermann, Burgstrasse«, — det er et Hotel, som din Onkel har anbefalet mig. Men Kusken gloer bare dumt paa mig og gentager saa i sin Berlinerndialekt: »Bu'straasse? Bu'straasse?« — hvorpaa han ryster paa sit tykke Hoved og siger: »Kenn's nicht!« Et Par ledige Droskekuske kom til; der samlede sig efterhaanden et helt lille Opløb. »Bu'straasse? Bu'straasse?« sagde de alle og rystede paa deres tykke Hoveder. »Kenn's nicht!« Der stod jeg! Jeg blev noget